

ת"פ 62485/03/15 - מדינת ישראל, פרקליטות מחוז מרכז נגד פלוני

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 62485-03-15 פרקליטות מחוז מרכז נ' פלוני
בפני כבוד השופט מנחם מזרחי

בעניין: מדינת ישראל פרקליטות מחוז מרכז
באמצעות ב"כ עוה"ד שירלי לוגסי

המאשימה

נגד

פלוני באמצעות ב"כ עוה"ד גיל גבאי

הנאשם

הכרעת דין

אני מזכה את הנאשם, מחמת הספק, ביחס לעבירות של ניסיון למעשה מגונה באדם שטרם מלאו לו ארבע עשרה שנים, לפי סעיף 348 (א) בנסיבות 345(א)(3) + סעיף 25 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 וניסיון להטרדה מינית, לפי סעיפים 3(א)(6)+(א)5 לחוק למניעת הטרדה מינית התשנ"ח - 1998 ביחד עם סעיף 25 לחוק הנ"ל.

אני מרשיע את הנאשם בעבירה של ניסיון דין לקוחו של קטין, לפי סעיף 203ג + 25 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

לא הוכחה מודעותו או עצימת עיניו של הנאשם לכך שהוא ניהל את שיחות הצ'אט והטלפון עם קטינה שגילה קטן מ - 14 או שהציע הצעות מיניות לקטינה שגילה קטן מ - 15, בהכרח, ונותר ספק סביר ביחס לכך, ומנגד הוכחה מודעותו, ולמצער עצימת עיניו, לכך שהוא ניהל את שיחות הצ'אט והטלפון עם קטינה שגילה קטן מ - 18, תוך ניסיון לקבל ממנה שירות של מעשה זנות, בסוברו כי מדובר בקטינה למטה מהגיל האמור.

א. כתב-האישום וחזית המריבה:

כתב-האישום מייחס לנאשם עבירות של ניסיון למעשה מגונה באדם שטרם מלאו לו ארבע עשרה שנים, לפי סעיף 348 (א) בנסיבות 345(א)(3) + סעיף 25 לחוק העונשין התשל"ז - 1977, דין לקוחו של קטין, לפי סעיף 203ג + 25 לחוק הנ"ל וניסיון להטרדה מינית, לפי סעיף 3(א)(6)+(א)5 לחוק למניעת הטרדה מינית התשנ"ח - 1998 ביחד עם סעיף 25 לחוק הנ"ל.

נטען, כי בתאריך 22.3.15 נרשם שוטר לשיחות באתר האינטרנט של "וואלה" תחת זהות בדויה של ילדה בת 13 בשם "גילוששש".

הנאשם פנה אל השוטר בשיחה בסוברו, כי הוא פונה אל ילדה בת 13 בכינוי "תומר ראשל"צ", הציע לה להיפגש עמו, הציע שבפגישה יאונן, שהיא תצפה בו עושה זאת והוא ישלם לה, וכן הצעות דומות בעלות אופי מיני, כמפורט בעובדות.

הנאשם ביקש בשיחה את מספר הטלפון של אותה ילדה, הטלפון נמסר לו, הנאשם התקשר אל המספר, שוטרת צוידה במכשיר הטלפון הסלולארי, היא שוחחה עמו, התחזתה כאותה קטינה, הנאשם ביקש ממנה להיפגש, הזכיר לה את הצעתו, את הסכמתו לשלם לה אם תיאות, הנאשם נסע אל הכתובת שאותו מסרה לו, ווידא שהיא נמצאת לבד בביתה, הוא נכנס אל הבניין כשהוא מצויד בשני כובעונים ובשטר של 100 ₪ ואז נעצר על-ידי המשטרה.

הנאשם מסר כפירה, במסגרתה טען לביטול כתב-האישום מפאת הגנה מן הצדק, טען כי השוטר הציג את עצמו בשני גילאים (כבת 18 וגם כבת 13), הנאשם סבר כי מדובר בבגירה, טען כנגד הפעולה נגדו שהייתה פעולה של "סוכן מדיח".

במועד הדיון שנקבע להוכחות (2.6.16) מסר תגובה מפורשת, במסגרתה הודה, כי ניהל את שיחת הצ'אט המדוברת, ניהל את שיחות הטלפון והגיע אל המקום בו נעצר, אך בשום שלב **הוא לא ידע כי הוא מנהל צ'אט או שיחות טלפוניות עם קטינה בת 13**.

יצוין, כי בהודעותיו במשטרה **הכחיש, כי הוא זה שניהל את שיחת הצ'אט המדוברת**, וטען שהגיע לדירה בה נעצר כדי להכיר בגירה בת 27.

ב. ראיות המאשימה:

(א). חוקר הסייבר, משה פרידמן, רשם בדוח הפעולה (1/ת), כי הוא פעל במסגרת מבצע יזום להתחקות אחר עברייני מין פדופילים הפועלים ברשת האינטרנט, והוא עשה כן תוך התחזות לדמות פיקטיבית בשם "גילוששש" ורשם שגילה "בת 13".

החוקר ציין, כי "בצ'אט של וואלה הגיל המינימאלי הנדרש לצורך כניסה לצ'אט הינו 18".

עוד ציין: "נכנסתי לצ'אט אך ורק ללובי. לא נכנסתי לחדרים כלשהם ולא פתחתי בשיחה עם מי מהמשתמשים בצ'אט. חिकיתי שייזמו עמי שיחה".

הוא פירט, שבשעה 11:46 "פנה אליו משתמש בשם "תומר ראשל"צ" שבתיאור שלו רשום "גבר בן 21 מהמרכז".

החוקר פירט את מלל השיחה עם אותו "תומר ראשל"צ", הוסיף כי הוא שלח אליו תמונה והחוקר השיב לו בתמונה של קטינה.

המלל בין השניים תועד.

החוקר העיד במשפט (עמוד 17), אימץ את הדוחות, תיאר את הפעולות החקירתיות שביצע.

(ב). התכנים שהוחלפו בין השניים:

ת/2 הינו דיסק (מסמכים ת/2א - ת/3) ובו תיעוד של התכנים שהוחלפו בין השניים, ואביא אותם כפי שתועדו:

החוקר התייצג בשם "גילוששש" וכתב שהוא "בת 13":

המלל שהוחלף בין השניים, יובא להלן, כהווייתו (ת/2א - ת/3):

ניתן ללמוד, כי פנייתו הראשונה של הנאשם היא:

"תומר ראשל"צ: "היי רוצה להיפגש ורק תצפי בי מאונן ואשלם לך ? אני באמת נראה טוב. רציני עכשיו.

גילושש: היי.

תומר ראשל"צ: היי. מה קורה ? מאיפה את ?

גילושש: רעננה.

תומר ראשל"צ: רוצה להיפגש ורק תצפי בי מאונן באוטו ?...גילוש. אני רציני. מוכן לתת כסף אם תסכימי. אני באמת בחור חמוד.

גילושש: איך שבא לך. אבל אני לא מכירה אותך בכלל.

תומר ראשל"צ: אז בואי נכיר. רוצה אני אשלח תמונה ואת אחרי ?

גילושש: איך שבא לך.

בשלב זה, שלח הנאשם את התמונה.

אחר הוסיף: 200 ₪ ? ושלח סמילי עצוב.

גילושש: מה סתומרת ?

תומר ראשל"צ: תשבי באוטו תסתכלי עלי מאונן ואתן לך 200 שקל.

גילושש: אמת.

תומר ראשל"צ: נשבע לך. אמיתי.

...

בהמשך, גילושש שואלת: בן כמה אתה בכלל.

תומר ראשל"צ: 19.

גילושש: אני 13.

תומר ראשל"צ: יש תמונה ?

בשלב זה שולח השוטר את התמונה הנ"ל.

תומר ראשל"צ: זאת את באמת ? רוצה לתת מספר שאתקשר ונקבע ? אני עם אוטו עכשיו.

גילושש: איך שבא לך. מה תרצה שנעשה.

...

תומר ראשל"צ: רק תסתכלי עלי מאונן.

גילושש: זהו.

תומר ראשל"צ: רוצה יותר מזה ?

גילושש: לא יודעת כאילו. מה חשבת.

תומר ראשל"צ: בא לך לרדת לי או אני לך ?

גילושש: איך שבא לך.

תומר ראשל"צ: רוצה לדבר על זה בטלפון ונקבע ?...אני יכול לבוא עכשיו.

...

תומר ראשל"צ: אני צריך לצאת מפה רוצה לתת טלפון ואתקשר תיכף ?...אז תני מספר ואתקשר.

...

גילושש: -----. תתקשר עוד חמש דקות טוב.

...

(ג). השיחה הטלפונית בין השניים (ת/4 - דיסק + תמליל):

בדוח פעולה שאותו רשמה רס"ל מירית לוי (ת/5)(הבהרה טכנית - ת/6 - בין השאר שוחחה עמו מטלפון סלולארי מספר 000000000000)(זיהוי קולות לקול הנאשם - ת/7) היא מוסר, כי התחזתה טלפונית לאותה "גילי", ילדה בת 13 ושוחחה עם אותו "תומר", אשר שוחח עמה מטלפון חסוי.

לאחר שהשניים ניהלו את השיחות שיפורטו, בהמשך, ו"תומר" הגיע אל הדירה, הנאשם נעצר.

בשיחה מתאריך 22.3.15 שעה 14:48, לאחר שתומר מציג את עצמו כ"תומר מהצ'אט" הם משוחחים כדלקמן:

...

תומר: את כבר בדקת ? בדקת את יכולה כאילו.

גילי: מה.

תומר: להיפגש.

גילי: כן אני אצל סבתא שלי עכשיו.

תומר: אהה אוקי טוב אז מתי את רוצה.

גילי: לא יודעת אפשר עכשיו אני פה לבד פשוט.

תומר: אהה אוקי איפה את נמצאת כאילו מה איך אני.

גילי: אני היא גרה ביבנה.

...

תומר: סבבה אז את רוצה שאני אבוא עכשיו ?

גילי: בסדר.

תומר: אוקי וסבבה לך עם כאילו מה שדיברנו.

גילי: כן מה שאתה רוצה.

תומר לא מה שבא לך כאילו.

גילי: טוב.

תומר אם יסתדר לך.

גילי: טוב.

תומר: ובעניין של הכסף את רוצה כסף.

גילי: לא, לא יודעת מה שבא לך.

...

תומר: אני בא מראשון... וכאילו **אני בן 22** אמרתי לך... טוב מגניב אז אני נוסע עכשיו כאילו אני בא עכשיו.

...

בשיחה מתאריך 22.3.15 שעה 15:02 אומר תומר: "אהה יצאתי עכשיו..." והוא מברר את הכתובת, ומודיע שיגיע "עוד רבע שעה ככה".

בשיחה מתאריך 22.3.15 שעה 15:13 אומר תומר "אני בשדרות דואני".

בשיחה מתאריך 22.3.15 שעה 15:17 שואל תומר איזו דירה.

בשיחה מתאריך 22.3.15 שעה 15:19 שואל תומר: "מה קורה את פותחת?".

החוקרת, רס"ר מירית לוי, העידה במשפט (עמוד 32 שורה 1 והלאה) אימצה את השיחות ואת המוצגים הקשורים לכך.

האזנה בקשב רב לקולה של החוקרת, והשוואתו לנשמע בת/4 מוביל למסקנה, כי החוקרת **לא ניסתה לשוות לקולה, קול של קטינה** והיא אישרה: "**אני לא מנסה לחקות ילדונת קטנה**, אני אומרת איך הייתי עושה את זה. מדברת בשקט ובביישנות" (עמוד 32 שורה 32).

(ד). מעצרו של הנאשם, עם הגיעו אל הדירה:

תיעוד מעצרו של הנאשם בדוחות פעולה (ת/9 + ת/10 + ת/13) וכן בדיסק (ת/8): נראה אדם הלוכש חולצה כהה, מכנס ג'ינס, נכנס אל הבניין, אחר מתבצע המעצר, הנאשם מתושאל, בין השאר אומר: "דיברתי עם מישהי שהכרתי" וכן: "הכרנו" וכן: "באתר הכרויות" השיב ששמה "**רונית**" והשיב שהיא "**בת 27**".

ברשותו של הנאשם נתפס: "**שטר של 100 ₪, שני קונדומים** וכן רישיון נהיגה" על שמו (ת/11).

כמו כן, נתפס מכשיר הטלפון הסלולארי של הנאשם (ת/14), שביחס אליו נערכה הבדיקה שלהלן.

(ה). בחינת המכשיר הסלולארי של הנאשם ומחשבו האישי:

עמוד 7

ת/25 הינו יומן שיחות יוצאות ממכשיר הטלפון הסלולארי של הנאשם והוא מלמד, על שיחות יוצאות שנרשמו בתאריך 14.1.11 בשעות 19:34, 19:39, 19:56, 19:58, 20:07, 20:11, 20:13, למספר הטלפון שצוין בת/5 דלעיל, אשר שימש את השוטרת אשר התחזתה ל"גילוששש".

יצוין, כי בת/24 נרשמה הערה שנמצא כי בטלפון הסלולארי של הנאשם "התאריכים לא נכונים כי שעון ותאריך בטלפון לא היו מכוילים".

מת/26 ניתן ללמוד כי מספר טלפון זה נשמע בין אנשי הקשר במכשיר הטלפון הסלולארי של הנאשם, בשם "מישהו".

מת/26ה אשר בחן את היסטוריית הגלישה של מכשיר הטלפון הסלולארי של הנאשם, ניתן ללמוד, כי **הנאשם גלש באמצעות מכשיר הטלפון הסלולארי שלו בתאריך 14.2.15 בשעות שונות לצ'אט של אתר וואלה.**

ת/27 המסכם את תוצאות בדיקת מחשבו הנייד של הנאשם מלמד כי "בבדיקה **לא אותרו סרטי תועבה** אלא סרטי סקס רגילים, בבדיקה אודות תמונה ששלח החשוד בצ'אט **לא אותרה תמונה**. יש לציין כי החיפוש אחר התמונה נעשה גם במחשב וגם בטלפון הסלולארי של החשוד...בבדיקת שימושי אינטרנט אותרו כניסות לצ'אט של וואלה אולם לא בתאריך השיחה והמפגש עם הקטינה ב 22.3.15. בבדיקת כתובת המייל של החשוד לא אותרו ממצאים רלוונטיים לחקירה".

ג. פרשת ההגנה:

(א). הודעות הנאשם במשטרה:

בהודעתו מתאריך 22.3.15 שעה 16:54 (ת/18) מסר:

(שורה 8 והלאה): "קודם כל **שוחחתי עם בחורה שבוודאות אני יודע שהיא לא הייתה קטינה. אין מצב שהיא קטינה**. הכרתי אותה היכרות רגילה לחלוטין. קבענו להיפגש בזמן שקבענו, ושיצאתי הודעתי לה שאני יוצא...מעבר לזה אין שום דבר שקשור להיותה קטינה, לידיעה שלי שהיא קטינה, זאת הייתה היכרות רגילה לחלוטין. **אני בחיים לא הייתי נפגש עם קטינה**...אין לי את המוסר והמצפון לעשות את הדבר. בתור אחד שהתנדב שלום שנים בהוסטל לנערות בסיכון...".

נשאל מתי החלו השיחות שלו עם אותה קטינה והשיב (שורה 21): "השיחות החלו היום, **היא לא הציגה את עצמה כקטינה אלא כבחורה בת 27**".

נשאל לשמה והשיב (שורה 27): "זה היה לדעתי תמונה. אבל בהמשך אני חושב שאמרה **רונית** אם אני לא טועה. לא זוכר אם אמרה בצ'אט או בטלפון".

טען שהציג את עצמו בצ'אט כ"---- **ראשל"צ**" (שורה 30).

נשאל האם הציג את עצמו כ"תומר ראשל"צ" והשיב (שורה 32): "**לא. ממש לא.** הצגתי את עצמי ---- מראשל"צ והגיל האמתי שלי".

לא הציע לאותה קטינה אקט מיני של אוננות בנוכחותה (שורה 34).

לא מוכר לו הכינוי "גילושש" (שורה 40).

לא הציע לה 200 ₪ כדי שתצפה בו מאונן (שורה 42).

נשאל מה הייתה מטרת המפגש והשיב (שורה 59): "מפגש רגיל לחלוטין...לשבת אצלה, לשוחח עמה להכיר. היא זו שרצתה שאני אבוא אליה הביתה".

נשאל ביחס לאותה שיחה בצ'אט והשיב "**לא היה ולא נברא, פשוט שקר, זה לא שיחה שלקחתי בה חלק**" (שורה 68).

אישר ששלח את תמונתו, והיא שלחה לו את תמונתה, **אך לא התמונה המוצגת בפניו** (שורה 71). שלח אליה "תמונה שלי, יושב על כיסא באיזה שהוא נופש שהייתי בצימר" (שורה 74).

הוצגו בפניו השיחות בצ'אט ותגובתו: "זה לא היה, **זה לא השיחה שאני ניהלתי, צר לי**" (שורה 87).

מסר כי ברשותו שני מכשירי טלפון סולאריים: 052-***** "זה טלפון פרטי" ו - "טלפון עבודה 052-*****" (שורה 100). הטלפון שנתפס ברשותו היה הפרטי. את השני השאיר בבית.

אישר כי מסר לה את מכשיר הטלפון הסולארי שלו להתקשרות, אבל לא קיים את השיחה הנטענת (שורה 109).

אישר כי שוחח עמה מטלפון חסום (שורה 112).

נמסר לידי מכתשיר הטלפון הסלולארי שלו והוא אישר כי המספר נשמר על-ידו והוא 055-***** (שורה 121).

ביום מעצרו החזיק קונדומים משום שחשב כי מדובר בבגירה בת 27 ו"לקחתי בחשבון שיכול להיווצר אקט מיני לכן לקחתי עמי קונדומים" (שורה 135).

בהודעתו מתאריך 25.3.15 שעה 10:09 (ת/19) מסר:

מסר על התנדבותו בהוסטל (שורה 8).

המחשב אשר נתפס בביתו הוא מחשבו האישי, למרות שהיו מקרים בהם השתמש בו חבר ומדי פעם בני משפחתו עושים בו שימוש (שורה 22).

המחשב היה בשימוש של החבר "לפני שבוע בערך" (שורה 25).

חושב שהשיחה שאותה ניהל הייתה בצ'אט (שורה 38).

חושב שניהל את השיחה עם אותה בחורה בצ'אט של וואלה (שורה 41).

בצ'אט הוא מזהה את עצמו בשמו "----" (שורה 43).

באותו יום, בין השעות 11:00 - 15:00, לפני שהגיע לפגישה ונעצר, היה בעבודתו ואין לו גישה למחשב ולאינטרנט במקום עבודתו (שורה 51).

אישר כי עזב את העבודה ושוחח עם הבחורה מהמחשב בביתו (שורה 53).

לא מזהה את התמונה שנשלח לפי הטענה על-ידו (שורה 61).

שוב חוזר ואומר שלא ניהל את השיחה בצ'אט כפי שהוצגה לו - "חד משמעית לא אני" (שורה 66).

הטלפון 055-6670528 "נמסר לי במהלך שיחה עם מישהי אחרת, באותו היום" (שורה 76).

"אני לא דיברתי עם שום קטינה, קבעתי עם **בחורה בשם רונית בת 27...אני מכחיש את ההתכתבות הזו עם הבת 13**, בחיים שלי לא התכתבי עם מה שאתם מציגים לי. יכול להיות שהמספר הזה הועבר לעוד אנשים, ואז בחורה בת 27 יצרה אתי קשר ופגישה ומסרה לי את הטלפון הזה. אנחנו מדברים פה על צ'אט באינטרנט טלפונית רצים בכמויות" (שורה 82).

מציגים בפניו את השיחות היוצאות מהטלפון שלו למספר הנ"ל ותגובתו: "**כנראה שהתקשרתי אליה**" (שורה 89).

בהודעתו מתאריך 26.3.15 שעה 10:34 (ת/20) מסר:

המחשבים בביתו מחוברים לרשת ה-WIFI ומוגנים באמצעות סיסמא.

לא יודע מה שם המשתמש שלו.

נוהג לגלוש באינטרנט באמצעות מכשיר הטלפון הסלולארי מסוג גלאקסי.

מסר את כתובות המייל שלו.

יש לו חשבון "פייסבוק".

מטרת הכניסה לצ'אט למטרת היכרות (שורה 103).

כדי להיכנס לצ'אט יש הרשמה יש צורך לאשר גיל 18 לפחות (שורה 106).

הפרטים שאותם הזין היו למיטב זכרוננו "---- ראשון" ואת גילו - 35/36 (שורה 109,111).

לא הזין את הפרטים "תומר ראשון" (שורה 116) **לא הוא כתב את המלל בפרטים שהוצגו לו** (שורה 118).

לא לקח חלק בשיחה בצ'אט המוצגת בפניו (שורה 135).

התייחס לצ'אט שהוצג בפניו **ואישר כי על סמך השיחה אותו "תומר" אמור היה לדעת מה גילה של אותה "גילושש"** (שורה 205).

השיחות שהושמעו לו אינן שיחות שהוא מוקלט בהן (שורה 225).

(ב). עדות הנאשם:

הנאשם העיד (עמוד 39 והלאה) ובעדותו אישר, כי הוא ניהל את שיחות הצ'אט ושיחות הטלפון המתוארות עם אותה "גילושש", אישר כי תוכן השיחות היה מיני כמבואר בהן, אך הוא לא ידע שמדובר בנערה שגילה למטה מגיל 14, אלא סבר כי הוא מנהל שיחות עם בגירה.

וכך העיד בקצרה:

"אני חיפשתי קשר, אני מודה, קשר מזדמן" (עמוד 40 שורה 17).

אישר שכתב את משפט הפתיחה בצ'אט ("היי רוצה להיפגש ורק תצפי בי מאונן ואשלם לך ? אני באמת נראה טוב. רציני עכשיו") ועשה כן במספר שיחות במקביל ולנשים שונות (עמוד 40 שורה 19).

אישר שהציע את ההצעה לקיים יחסי מין תמורת כסף למספר נשים (עמוד 44 שורות 8 - 12).

אישר: "...הצעתי כסף כי רציתי להיפגש באותו רגע עם מישהי" (עמוד 44 שורה 32). וכן: "באתר הזה בפירוש יש נשים שמציעות כסף, גם שאתה רוצה לקיים מפגש מיני, קורה" (עמוד 45 שורה 16).

"אני מודה שקיימתי את השיחה הזו עם גילוש. שלחתי לה תמונה. קיבלתי תמונה שלה" (עמוד 41 שורה 8).

לדבריו "לא ראיתי שהיא כותבת שהיא בת 13" (עמוד 41 שורה 8).

הוא אישר כי הביט בתמונה שנשלחה אליו אך "היא נראתה לי בגירה לחלוטין לפי התמונה. אני חשבתי שהיא בת 20 ומשהו" (עמוד 41 שורה 16).

אישר כי הגיע לפגישה המדוברת, לקראת האפשרות כי הפגישה תישא אופי מיני, כי שוחח עמה בטלפון: "במהלך הנסיעה היא הציעה לי לעלות אליה, והסכמתי" (עמוד 41 שורה 27).

אישר כי בחקירותיו במשטרה מסר הודעות שאינן אמת (עמוד 42 שורה 3) והסביר כי עשה כן משום שחשש שדבר החשד ייוודע להוריו (עמוד 42 שורה 4 + עמוד 47 שורה 20) ומשום שהיה "בלחץ" (עמוד 42 שורה 7 + עמוד 49 שורה 1).

הרושם שאותו הותיר הנאשם בעדותו היה בלתי אמין ובלתי מהימן.

בחקירתו הנגדית, מסר הנאשם עדות מגמגמת, חלולה, לא הציב את עצמו "חשוף" מול שאלות המאשימה ובפיו תשובות ישירות, כנות, המלמדות על אמירת אמת, אלא היה חמקמק ופתלתל בתשובותיו.

בטרם השיב, דאג הנאשם לבצע בירור קפדני, כמי המבקש, תחילה, לדלות, מה מסתתר אחר אותן שאלות - מה המניע של ב"כ המאשימה בשאלותיה ("אני לא מבין מה חשיבות השאלה" - עמוד 43 שורה 26) ואז ליישר את תשובותיו בהתאם לכך.

הוא נטה להפנות אצבע מאשימה כלפי המשטרה ("במדינה שלנו ממהרים להפיל בן אדם" - עמוד 49 שורה 17) ואל ב"כ המאשימה (עמוד 45 שורה 28) מבלי להשיב במישרין לשאלות שאותן נשאל.

הנאשם העיד תוך בריחה מהתייחסות להלך נפשו בזמן באמת, אלא עשה כן, בדיעבד, כמי שמכיר, את כלל הראיות, וכמי שמחווה דעה ביחס להתרחשות שלכאורה אינה נוגעת לו.

עדותיו של הנאשם רוותה פרכות ותהיות, אשר לא העניקו מענה מוחלט לשאלות הנשאלות ולחומרים שהוצגו לו והוא נמלט בתשובותיו להרצאות ואמרות כלליות.

ניתן היה ללמוד, כי הנאשם פועל באתרי האינטרנט באופן תכוף יותר בדרך שפעל, ולא כפי שביקש לשוות לעצמו - פעמים ספורות - "אולי פעמיים" - עמוד 43 שורה 11 + עמוד 44 שורה 14, 16).

אכן, התקבל הרושם הברור שהוא שולט בדרך הפעולה, באופן הגלישה, בטכניקת ניהול השיחות (עמוד 40 שורה 22 והלאה) וכיו"ב.

הנאשם הגדיר את עצמו כ"אני אדם מאוד חשדן...אז לראות שיחה כזאת שבכזאת מהירות אתה רץ לפגוש מישהי בלי להטיל ספק..." (עמוד 41 שורה 4). והנה למרות חשדנותו לא מצא לנכון להטיל ספק ולבצע בירור קפדני, בררני, עם מי הוא עתיד להיפגש, שמא מדובר בקטינה.

מתוך התבוננות סבירה בתמונה עצמה (ת/ג2) יש לדחות את טענתו של הנאשם, כי תמונה זו, שנשלחה אליו מציגה תמונה של "בת 20 ומשהו" (עמוד 41 שורות 16 - 17). זאת, להבדיל מתמונת הפנים (ת/26ד), שיתכן שיכולה ללמד כל גיל מבוגר יותר (עמוד 42 שורה 18).

הרושם שהתקבל מאת הנאשם בדבר יחסיו לנשים לא התיישב עם המצג שאותו ניסה לשוות לעצמו, כמי המעניק להן כבוד רב. הטענה - "הכבוד שאני רוחש לנשים" (עמוד 40 שורה 9), אינה מתיישבת עם התנהלותו באותו הצ'אט, ועם ההתבטאות "נקבה" אשר נפלטה מפיו (אחר תיקן זה באופן מעושה ומלאכותי)(עמוד 57 שורה 14).

הנאשם אישר כי ביצע חיפוש באינטרנט ביחס לאבי דוביצקי שהינו "צייד פדופילים" (עמוד 46 שורה 19), משום שזה "דבר קרוב לליבי" (עמוד 46 שורה 22). לא התקבל הסביר סביר מדוע התעניין הנאשם בנושא זה, ומדוע הנושא קרוב לליבו.

בשיחה הטלפונית עם החוקרת שהתחזתה ל"גילושש" מסר הנאשם פרטים המלמדים, כי שיחת הצ'ט הקודמת עמדה לנגד עיניו. כך למשל, תיקן אותה בדבר מקום מגוריה: "אמרתי לה כתבת שאת מרעננה" (עמוד 56 שורה 13) כפי שמסרה בצ'אט. ואכן אישר: "שעמדתי להתקשר אליה הסתכלתי בצ'אט ראיתי בשורות הראשונות שהיא אמרה שהיא מרעננה" (עמוד 56 שורה 21). עניין זה מעמיד את טענתו כי לא הפנים את הפרטים שנמסרו לו, באופן חלול ביותר.

ועוד כהנה וכהנה.

ד. סוכן מדיח:

בע"פ 6021/11 **איתן יוסף נגד מדינת ישראל**, תק-על 2014(1) 12539 סוכמה ההלכה בעניין זה, כדלקמן:

"ככלל, פעולתו של סוכן, אשר מעלה חשד להדחה, נבחנת במסגרת דוקטרינת "הגנה מן הצדק" המקנה לבית המשפט כוח לבטל כתב אישום, כולו או חלקו, במקרים בהם טעמי הצדק וההגנות מחייבים זאת, תוך התחשבות באיזון בין הצורך למצות הליכים עם נאשמים לבין זכויות הנאשמים להליך הוגן, והתנגדות להתנהלות בלתי-ראויה של רשויות האכיפה...הלכה היא כי ברוב המקרים לא יהיה בהפעלת דוקטרינה זו כדי לפטור את הנאשם מאחריות פלילית, אלא

שהמשקל שניתן להדחת הנאשם יבוא לידי ביטוי בעונש שיושג בגין העבירה הרלוונטית...יחד עם זאת, הוכרה בפסיקה אפשרות כי במקרים חריגים וחמורים ביותר, הפעלת סוכן מדיח תוביל אף לביטול מוחלט של האישום הפגום...".

וכן בע"פ 1224/07 **אברהם בלדב נגד מדינת ישראל**, תק-על 2010(1) 5907:

"סוכן מדיח הוא סוכן משטרתי המשדל אדם לעבור עבירה שלולא השידול לא היה מבצעה. פעולת ההדחה היא למעשה שידול, שעניינו שתילת רעיון ביצוע העבירה במחשבתו של המשודל. ההלכה היא, כי פעולת סוכן מדיח, ככל שהתקיימה, אינה פוטרת נאשם מאחריות פלילית. עם זאת, היא עשויה להביא להקלה בעונש...הפעלתם של סוכני משטרה סמויים הינו אמצעי הכרחי ובלתי נמנע במלחמה נגד פשעים חמורים, ויש שהגדירו תופעה זו כ"הכרח בל-יגונה" וכ"רע הכרחי" במלחמה בפשע... כיום מקובלת הנורמה לפיה אל לו לסוכן סמוי לפעול להכשלת אזרח תמים, שאלמלא התערבות הסוכן לא היה מגיע לכדי ביצוע עבירה, ואל למשטרה לשגר סוכן מדיח לאדם אלא אם בידה מידע אמין המחשידו כמי שנוהג לבצע פשעים חמורים מן הסוג המהווה נושא לחקירה, וכאשר השימוש בסוכן הכרחי לצורך קידומה. כן מקובל הכלל כי אל לו לסוכן סמוי להפעיל אמצעי לחץ ושכנוע מוגזמים כדי לשכנע חשוד לבצע עבירה...אין להוציא מכלל אפשרות, כי עליית משקלה של טענת ההגנה מן הצדק בעשורים האחרונים עשויה להצדיק הערכה מחודשת של ההלכה המקובלת ביחס לסוכן מדיח, לצורך קביעת גבולות המותר והאסור בשימוש באמצעי זה, כדי שלא יחטא לתכלית שלשמה נוצר...".

במקרה זה, אין לומר שהמשטרה הפעילה כלפי הנאשם "סוכן מדיח".

הקשר של השוטר/שוטרת עם הנאשם היה קשר פאסיבי, הנאשם היה היוזם.

הנאשם היה זה אשר שיגר ברשת למספר נשים בצ'אט את משפט הפתיח: "היי רוצה להיפגש ורק תצפי בי מאונן ואשלם לך ? אני באמת נראה טוב. רציני עכשיו".

זהו המשפט הראשון שרשם בצ'אט שאותו שיגר למספר נשים, וכיצד ניתן לומר שמי שרושם משפט כזה הודח על-ידי המשטרה ?

הנאשם הציע את הצעותיו המיניות, הציע לקיים את המפגש, הוא לא שודל לבצע עבירה אלא שידל ופעל ברצון חופשי, הרעיון הפלילי לא ניטע במוחו על-ידי המשטרה.

על כן, אני דוחה את טענתו בעניין זה.

ה. חוסר אפשרות לבצע את העבירה:

נסיבות חקירתיות דומות לתיק העומד בפניי נדונו בפסיקה ובית-המשפט העליון דחה טענות מסוג זה -
ראו:רע"פ 1201/12 יוסף קטיעי נגד מדינת ישראל, תק-על 12014(1) 1689.

בכל הקשור לטענה, דומה כי, בפועל, הנאשם לא שוחח עם קטינה ולא עתיד היה להיפגש עם קטינה אלא עם שוטרים או שוטרת, בגירה, נקבע: "נזכיר כי בהתאם לסעיף 26 לחוק העונשין, אין נפקא מינה לשם הרשעה בעבירת ניסיון אם עשיית העבירה לא הייתה אפשרית היות שמבחינה אובייקטיבית השחקנית לא הייתה קטינה, כיוון שהמבקש לא היה מודע לכך. בנסיבות העניין, אף אם מדובר בשלב ביצוע ראשוני, די בו לצד התקיימות היסוד הנפשי אצל המבקש. לא מצאתי הצדקה להתערב במסקנת בית המשפט המחוזי".

אכן, סעיף 26 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 שכותרתו "חוסר אפשרות לעשיית העבירה" קובע: "לענין ניסיון, אין נפקא מינה אם עשיית העבירה לא הייתה אפשרית מחמת מצב דברים שהמנסה לא היה מודע לו או טעה לגביו".

על כן, יש לדחות כל טענה הנוגעת לעניין זה.

ו. עצימת עיניים:

סעיף 20 (ג) (1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 מסדיר את הסוגיה:

"לעניין סעיף זה (היינו לעניין המודעות - מ.מ) (1) רואים אדם שחשד בדבר טיב ההתנהגות ואפשרות קיום הנסיבות כמי שהיה מודע להם, אם נמנע מלבררם"

מצב של עצימת עיניים או עיוורון מכאן, אינו מייצג דרגה של מחשבה פלילית בפני עצמה, אלא מהווה תחליף לדרגה של ידיעה ממשית - מודעות - וכמוהו כידיעה ממשית. בכל מקום, אשר בו קיימת דרישה של מודעות די גם אם יוכח, כי העברין עצם את עיניו.

סעיף 20 (ג) (1) יוצר שוויון בין המודעות לטיב ההתנהגות ולקיום הנסיבות ובין החשד בדבר התקיימותם של אלו.

עצימת עיניים פירושה, חשד בדבר קיום מצב דברים והימנעות מנקיטת אמצעים כדי לברר אם אכן זהו מצב הדברים.

בע"פ 621/76 באשי נגד מדינת ישראל, פ"ד לא 3(60) הורשעו המערערים, בעל ואישה, בעבירה של קבלת רכוש גנוב, שהיה חלק מהשלל שניטל בפריצה לכספת של המטה הארצי של המשטרה. הם טענו, כי לא הייתה להם המודעות הדרושה להרשעה, היינו, המודעות, כי מדובר ברכוש שהושג בפשע. השופט י' כהן מסיק מעובדות המקרה, כי בלב המערער, עת קיבל את הרכוש, עלה חשד, שהרכוש גנוב. השופט אשר מסיק, באשר למערער, כי ברגע הראשון, עת

הובאו הכספים, יתכן ולא ידעה על מקורם ואין סיבה שתעורר את חשדה, אולם:

"הרי מצב זה נשתנה לאחר מכן. כשהופיע ---- אצלה כעבור שבוע וגילה לעיניה את השלל הרב שנמצא בקופסת הקרטון, נתעורר בליבה של המערערת חשד ולשאלתה אישר --- כי אכן הכספים מקורם בפריצת הכספת במטה הארצי. מאותו רגע לא יכלה עוד המערערת לטעון העדר ידיעה בדבר מקור הכספים"

בע"פ 538/89 **ורשבסקי נגד מדינת ישראל**, פ"ד מד (2) 870 היו העובדות הבאות:

המערערים הורשעו בעבירה של מתן שירותי הדפסה להתאחדות בלתי חוקית ובהחזקת חומר השייך לה, זאת בעקבות הדפסת חוברת הדרכה של החזית העממית לשחרור פלסטין. החוברת נשאה חותמת של הארגון, אך המשיב לא טרח לעמוד על קנקנה ולבדוק אותה טרם הדפיסה. בית-המשפט קבע, כי מכלול העובדות מלמדות על עצימת עיניים, היינו היה מקום לחשד. כמו כן, הגדיר בית-המשפט:

"מצב נפשי של עצימת עיניים כמוהו בעיני החוק כידיעה ממשית והוא נעוץ בהימנעות מלבחון ולבדוק את מצב דברים שלגביו עשוי להיות חשד כי אסור הוא: הוא מתקיים כאשר הנאשם חשד בנוכחותה של העובדה הנדונה אך נמנע מלחקור בדבר הואיל ולא רצה לדעת, פן תתאשר העובדה ולא יוכל להכחיש לאחר מעשה שידע עליה. בנסיבות כאלה אפשר לומר כי הנאשם באמת ידע".

מאפיין בסיסי של עצימת העיניים הוא קיומו של חוסר תום לב אצל הנאשם ועדותו הבלתי מהימנה מלמדת על קיומו של אותו חוסר תום לב, לפחות, בכל הקשור לגילה של הקטינה, שחשוד להיות למטה מגיל 18.

בע"פ 235/89 **אלנג'מי נגד היוהמ"ש**, פ"ד יד 225 הנאשם הואשם בקבלת ורכישת פרות גנובות. ביהמ"ש קבע כאן, כי לא הייתה עצימת עיניים. הדבר נלמד מהחקירה השטחית שערך בקשר למקור הפרות ומן המחיר ששילם עבורן, שהיה מחיר שוק רגיל.

ראוי להדגיש, כי כאשר אנו מדברים על מצב של עצימת עיניים, הרי שהמדובר **ברמה גבוהה של חשד** ולא כל חשד סתם בעלמא יחשב לעצימת עיניים.

אזכיר, כי הנאשם העיד, כי הוא אדם חשדן מטבעו: "אני אדם מאוד חשדן" (עמוד 41 שורה 3). לפיכך, היה עליו לברר מה גילה של הקטינה, לפחות בכל הקשור לשאלה האם מדובר בקטינה שהיא למטה מגיל 18.

יחד עם זאת, השקרים של הנאשם, חוסר מהימנותו, אי אמירת אמת בהודעות במשטרה, אינם יכולים להשלים את חובתה של המאשימה לעמוד בנטל השכנוע, כנדרש בפלילים, בראיות של ממש, בדבר מודעותו של הנאשם לכל פרט מפרטי העבירות, ובפרט לכך שמדובר בקטינה למטה מגיל 14 דווקא.

ז. מסקנות:

הנאשם ניהל את המשפט נוכח "חזית מריבה" **מצומצמת ביותר** (להבדיל מ"חזית המריבה" הרחבה שבהודעותיו במטרה): הוא אישר כי ניהל את שיחת הצ'אט, ניהל את השיחות הטלפוניות, אך כפר **במודעות** שלפיה הוא ניהל את הקשר עם קטינה בגיל 13.

עיון בתכנים שהוחלפו בין הנאשם, אשר הציג עצמו כ"תומר ראשל"צ" לבין השוטר שהציג עצמו כ"גילושש", ב"צ'אט" של "וואלה" מוביל למסקנה, ואני קובע זאת כממצא, שהנאשם כותב ל"גילושש" דברים בעלי תכנים מיניים, בין השאר מציע לה הצעות מיניות, כגון שייתן לה ₪ 200 אם תצפה בו מאונן וכיו"ב.

הנאשם נסע אל אותה "גילושש" במטרה לקבל ממנה שירותי מין תמורת תשלום.

השאלה המרכזית העומד בפניי, היא האם הנאשם ידע, כי הוא מתכתב עם קטינה בגיל 13 (למטה מגיל 14) האם ידע שהוא מציע הצעות מיניות לקטינה שגילה למטה מ - 15, האם חשב שהוא מנהל שיחה טלפונית עם קטינה בגיל זה והאם התכוון להיפגש עם קטינה כאמור, במטרה אפשרית לקיים עמה מגע מיני, כזה או אחר.

בחומר הראיות קיימות הראיות הבאות, התומכות בטענה, כי הנאשם היה מודע לגיל:

ראשית, ת/3 + ת/2 מלמד, כי האדם שיוזם את השיחה רואה את הפרטים של המשווח בצ'אט, ובמקרה "גילושש" **בת 13** אישה **בת 18** מרמת השרון".

כלומר, נרשם שמדובר בבת 13, אך מנגד צוין גיל 18. ראו עדות החוקר רס"ר משה פרידמן (עמוד 18 שורה 15 והלאה, עמוד 23 שורה 6).

שנית, בשלב מסוים, בשיחה כותב השוטר לנאשם:

"גילושש: בן כמה תבכלל.

תומר ראשל"צ: 19.

גילושש: אני 13".

שלישית, כדי לשוחח עם אדם אשר נרשם בצ'אט, יש לבצע **הליך של ברירה**, פילוח, מיון עם מי האדם מבקש לשוחח, והפנייה נעשית ביוזעין (עדות רס"ר משה פרידמן (עמוד 18 שורה 18 והלאה, עמוד 20 שורה 11 והלאה).

רביעית, בהודעותיו במשטרה, **הכחיש** הנאשם כי ניהל את אותה שיחת צ'אט והכחיש כי ניהל את השיחות הטלפוניות.

לעומת זאת, בעדותו שינה את חזית המריבה והעמידה בצמצום.

יש לדחות את הסבריו בעניין זה.

עדותיו הייתה בלתי מהימנה, השקרים בחקירותיו במשטרה מעמידים באור חלול את טענתו להעדר מודעות, בהיותה גרסה כבושה שבכבושות.

חמישית, כזכור, הנאשם, בהודעותיו במשטרה, כפר בטענה כי הוא זה שניהל את הצ'אט. אולם באחת ההודעות (ת/20) התייחס לצ'אט שהוצג בפניו **ואישר כי על סמך השיחה אותו "תומר" אמור היה לדעת מה גילה של אותה "גילושש" (שורה 205).**

שישית, בעת שהנאשם ניהל את השיחות הטלפוניות עם החוקרת שהתחזתה להיות "גילושש" (ת/4) הוא מסר פרטים המלמדים, כי הוא זכר את שיחת הצ'אט, כגון שתיקן אותה בדבר מקום מגוריה: "אמרתי לה כתבת שאת מרעננה" (עמוד 56 שורה 13) וכן מתוך ת/4: "ראיתי כתבת שאת מרעננה לא הבנתי".

שביעית, אזכיר, כי מדובר בנאשם אשר חזר והעיד על עצמו, כי "אני אדם מאוד חשדן" (עמוד 41 שורה 3) והיה עליו לחדד את חושיו שבעתיים ולבצע בירור חד ומעמיק.

מנגד, בחומר הראיות קיימות הראיות הבאות, התומכות בטענה כי הנאשם לא היה מודע לגיל, או שלפחות קיים ספק בשאלה זו:

ראשית, לפי תנאי הכניסה לצ'אט יש לסמן את גיל 18 כתנאי פתיחה להרשמה ולשיחה.

אין מדובר באתר או בצ'אט האופייני לשיחות עם ובין קטינים.

שנית, בעבר נקט החוקר בשיטה חקירתית אחרת, שבמסגרתה נרשם השם יחד עם הגיל, כגון "נועה 13", ושיטה זו השתנתה במקרנו להתייצגות בשם בלבד "גילושש" - עדות רס"ר משה פרידמן עמוד 19 שורה 30, עמוד 20 שורה 23, עמוד 21 שורה 5.

בהחלט היה מקום, לנקוט במהלכים חקירתיים נוספים במטרה לברר ברחל בתך הקטנה את מודעותו של הנאשם לגילו

של הדובר מן הצד השני.

שלישית, ההתנסחות בצ'אט, שבה נקט החוקר, שביקש לשוות לה סגנון כתיבה של קטין, כגון "מזתומרת" (עדות רס"ר משה פרידמן עמוד 23 שורה 31), אינה התנסחות מובהקת להתנסחות של קטין דווקא, אלא מתיישבת גם התנסחותה של בגירה שזהו סגנון דיבורה.

בהתאם לכך, אין לגזור מסקנה הכרחית ממידע שנמסר (כגון שהקטינה נמצאת אצל סבתא, או שהעובדה שהסכימה לקבל 200 ₪ תמורת הצעתו של הנאשם) כי מדובר בהכרח בקטינה שגילה למטה מ - 14.

רביעית, התמונה שאותה העביר החוקר לנאשם במסגרת הצ'אט (ת2ג) שאמורה להיות של אותה "גילושש" (עדות רס"ר משה פרידמן בעמוד 24 שורה 3 והלאה, עמוד 25 שורה 10 והלאה), **אינה מלמדת בהכרח כי מדובר בקטינה בת 13,** למרות שלדעת רס"ר משה פרידמן ("מהערכה שלי" - עמוד 25 שורה 16) מדובר בתמונה של ילדה בת 13.

בית-המשפט רשאי להסיק מסקנות מהתמונה, במישורין, כפי מראה עיניו, שיקול דעתו וניסיונו.

ואכן, כל נערה וקצב התבגרותה הייחודי, ובהחלט ניתן לומר, שאין כאן **מובהקות**, כלומר שבתמונה ניצבת נערה, אך אין לקבוע בהכרח, כי מדובר בנערה/ילדה בגיל 13, ויתכן לטעות כי מדובר אף בנערה בגיל 14, 15, 16.

הנה כי כן, ביד אחת מסרה המשטרה לנאשם מידע מילולי - גיל 13 - וביד האחרת מסרה לו מידע וויזואלי - תמונה המעמידה נתון זה בספק.

ודוק: התמונה מתיישבת עם הנחה המזכה - בניגוד למילים שנרשמו "אני 13" הרי שהתמונה משדרת מידע אחר - שמדובר בנערה שגילה מבוגר יותר, לפחות יותר מ - 14.

נוכח זאת, לא מתקיימות היסודות של שתיים מן העבירות בשל קיומו של ספק בדבר מודעותו של הנאשם לגיל הרלוונטי של הקטינה.

חמישית, במהלך ניהול הצ'אט לא ווידא החוקר, רס"ר משה פרידמן, כי ברור לנאשם, שהוא מנהל שיחה עם קטינה בת 13, והוא לא טרח לרשום פרטים נוספים שיסירו את הספק.

קשה לקבל את הסברו, כי מדובר "בשיחה שהתגלגלה מאוד מהר" - עמוד 30 שורה 19. לא כך היו פני הדברים (השיחה החלה בשעה 11:46 ונמשכה עד שעה 12:39).

מעבר לכך, גם אם אניח שלא היה בידי החוקר די זמן למסור פרטים נוספים, עולה השאלה מדוע לא הורה לעשות כן בשיחות הטלפון עם החוקרת, שהתקיימו לאחר מכן, אשר היו מתוכננות ביותר.

שיטת, התמונה ת/26ד, אשר הוכנסה לפרופיל ה"וואטסאפ" (עדות רס"ר משה פרידמן עמוד 26 שורה 2) אף היא מציגה פנים בלבד, ואין ללמוד ממנה, בהכרח, כי מדובר בקטינה, בגיל 13.

יתירה מכך, תמונה זו מציגה נערה "מבוגרת" יותר.

הנה כי כן, המשטרה מסרה לנאשם מידע מילולי בדבר גיל 13, אך חתרה תחת מידע זה בהציגה תמונה המעמידה מידע זה בספק.

שביעית, מזכר שנכתב על-ידי השוטרת (שלא היה מלכתחילה בחומר החקירה), אשר תמונתה נשלחה, לימד כי מדובר בתמונה מתוך אוסף תמונות מגילאים **12,13,14** (עדות רס"ר משה פרידמן בעמוד 26 שורה 17).

רס"ר משה פרידמן לא ווידא עם השוטרת מאיזה גיל בדיוק התמונה שאותה מסרה לו והוא הסתפק במזכר הכולל טווח גילאים (עמוד 27 שורה 12, 16).

השוטר לא ביצע בדיקה חקירתית מעמיקה יותר, אשר תוכיח את תאריך הצילום ביחס לגיל המצולמת.

שמינית, השוטרת, בעלת התמונה **לא העידה במשפט**, ולא מסרה בעדות ישירה כי מדובר בתמונה מגיל 13, ולפיכך כל נתון ביחס לכך, כשהוא נמסר מפיו של עד אחר, הוא בבחינת **עדות מפי השמועה**.

תשיעית, עיון במלל שהוחלף תוך בחינת הזמנים מלמד, כי בשעה **12:17** שואלת גילושש: "בן כמה תבכלל", בשעה 12:17 משיב לה הנאשם: "19", **ודקה לאחר** מכן (אמנם יתכן שמדובר במספר שניות לאחר מכן, אולם עלי להניח הנחה לטובת הנאשם שכן העניין לא התברר בראיות) בשעה **12:18** היא רושמת: "אני 13". תגובתו של הנאשם בשעה **12:18**: "יש תמונה?" ואז נשלחת התמונה הנ"ל. הנאשם אינו מגיב תגובה פוזיטיבית לגיל שנמסר.

עשירית, החוקר העיד, כי בדרך כלל הוא מנהל את השיחות הללו **שלא** בשעות הצהריים, כי בשעות אלה, בדרך כלל, מצויים קטינים בבית הספר (עמוד 29 שורה 8: "גם לגבי הקריטריונים שהצגתי אין (בית) ספר"), והנה התברר כי הצ'אט דן בהחלט נוהל **בשעות הצהריים** (וראו, ניסיונו של החוקר למסור הסבר לתהייה זו - עמוד 30 שורה 11).

אחת-עשרה, במהלך השיחות הטלפוניות עם הנאשם (ת/4) החוקרת, רס"ר מירית לוי, **אינה** אומרת לנאשם כי גילה 13. הנאשם אומר לה את גילו בכזב (22), והיא אינה משיבה לו בחזרה. היא, מבחינתה, הסיקה שהוא היה מודע לגילה:

"מבחינתי הייתה לו המודעות הזו בצ'אט" (עמוד 33 שורה 5).

שתיים-עשרה, החוקרת, רס"ר מירית לוי, שניהלה את השיחה הטלפונית לא ניסתה לשנות את קולה ולהעניק לו צביון של קטינה. החוקרת העידה, שקולה במהלך העדות זהה לקולה שבת/4 (עמוד 32 שורה 32).

כלומר בהחלט ניתן לקבל שאין מובהקות לקולה, ככזה השייך לקטינה בת 13 דווקא.

כמו כן, היא לא הוסיפה פרטים נוספים המרמזים בצורה חדה כי היא "קטינה" למטה מגיל 13 ובכלל זה לא חזרה על גילה הנטען באוזני הנאשם, כדי **לוודא** את מודעותו.

שלוש-עשרה, במחשביו של הנאשם לא נמצא חומר תועבה ובו דמותם של קטינים.

ארבע-עשרה, לא התברר די הצורך, האם תדפיס הצ'אט - ת/2 - הוא מצב הדברים המדויק, אשר נשקף במחשבו של הנאשם, בעת שניהל את הצ'אט, או שמא מדובר בכיתוב הנעלם בתוך המסך עם התפתחות השיחה.

נעשה מהלך חקירתי לבירור עניין זה אשר לא צלח, משום שהיה זה מהלך חקירתי מאוחר (נ/3).

חמש-עשרה, עיון בת/24 סעיפים 120 והלאה לימד, כי הנאשם ניהל שיחות בעלות אופי מיני (למשל, המילה "סטוץ") והנה התברר, כי הוא ניהל שיחות אלו עם בגירות (ת/23).

שש-עשרה, אין לייחס לעובדה שהנאשם מסר לחוקר ולחוקרת פרטים כוזבים על עצמו (שם, גיל צעיר, שלח תמונה אחרת) כל משקל המלמד על מודעותו כי הדובר מן הצד השני הוא קטינה שהיא בהכרח למטה מגיל 14.

מדובר בהתקשרות ברשת האינטרנט הרוויה במידע פיקטיבי המועבר בין הצדדים, ובנסיבות תיק זה אין לדרוש מן הנאשם המחפש קשר מיני מזדמן להתייצג בזוהרת האמתית.

ח. סיכום:

העבירה הראשונה בה הואשם הנאשם (ניסיון למעשה מגונה באדם שטרם מלאו לו ארבע עשרה שנים, לפי סעיף 348 (א) בנסיבות 345(א)(3) + סעיף 25 לחוק העונשין התשל"ז - 1977) מחייבת התקיימותה של נסיבה שהגיל הוא למטה מגיל 14 ומודעות לנסיבה זו.

העבירה השלישית בה הואשם הנאשם (ניסיון להטרדה מינית, לפי סעיפים 3(א), 6(א) ו-5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית התשנ"ח - 1998 ביחד עם סעיף 25 לחוק הנ"ל) מחייבת התקיימותה של נסיבה שהגיל הוא למטה מגיל 15 ומודעות לנסיבה זו.

העבירה השנייה בה הואשם הנאשם (דין לקוחו של קטין, לפי סעיף 203ג + 25 לחוק העונשין התשל"ז - 1977), די בה, להתגבשותה, בקיומה של נסיבה שהגיל הוא "קטין" כהגדתו בסעיף 34, כלומר: "אדם שטרם מלאו לו 18 שנים", ומודעות לנסיבה זו.

מסקנתי היא, שמסכת הנימוקים הראשונים, שפורטו לעיל, מקימים אמנם יסוד מסוים למסקנה, כי הנאשם ידע, או למצער חשד, כי הוא מנהל צ'אט ושיחות טלפוניות עם קטינה, שהיא למטה מגיל 14, אולם יתרת הנימוקים שפורטו לאחר מכן, בהחלט מקימים ספק סביר בעניין זה, כנדרש בפלילים, המוביל לזיכויו מהעבירות הרלוונטיות.

המאשימה לא הוכיחה, בראיות, את מודעותו של הנאשם לגילה של ה"קטינה", כלומר שמדובר ב"קטינה" שגילה בהכרח למטה מגיל 14 (העבירה הראשונה) או למטה מגיל 15 (העבירה השלישית).

בכל הקשור לעבירה השנייה הנ"ל, מסכת הראיות מלמדת על קיומה של מודעות מלאה, או למצער "עצימת עיניים" כתחליף למודעות, שהאדם מעבר לצ'אט או לקו הטלפון, הוא אישה, שגילה למטה מגיל 18, בהכרח, הגם שיתכן והיא בוגרת מגיל 14, 15.

מסכת זו, כנדרש בפלילים, בנויה על המידע שנמסר לנאשם בצ'אט, על התמונה שהועברה לעיונו, בה התבונן (עמוד 41 שורה 16: "אני פתחתי את התמונה. היא נראתה לי בגירה לחלוטין לפי התמונה") על אי אמירת אמת בהודעות במשטרה, על הגרסה הכבושה ועל העדות הבלתי מהימנה, שמעניקה הסברים חלולים לאלו.

הראייה העיקרית למודעותו של הנאשם היא התמונה שנשלחה לו, שבה צפה, שמדוברת בעד עצמה ואינה יכולה להטעות, אליבא דכל אדם סביר, ובפרט אדם חשדן כנאשם, שמדובר בקטינה למטה מגיל 18, באופן שחייב את הנאשם לבצע בירור בטרם ביקש כי תעניק לו שירות מיני בתשלום וניגש לממש זאת.

ביחס לעבירה זו אני קובע, שהנאשם אכן ניסה ל"קבל שירות של מעשה זנות של קטין...", במודעות או לפחות תוך עצימת עיניים לכך שמדובר בקטינה, שהיא למטה מגיל 18.

ט. תוצאה:

אשר על כן:

אני מזכה את הנאשם, מחמת הספק, ביחס לעבירות של ניסיון למעשה מגונה באדם שטרם מלאו לו ארבע עשרה שנים, לפי סעיף 348 (א) בנסיבות 345(א)(3) + סעיף 25 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 וניסיון להטרדה מינית, לפי סעיפים 3(א)(6)+(א)5 לחוק למניעת הטרדה מינית התשנ"ח - 1998 ביחד עם סעיף 25 לחוק הנ"ל.

אני מרשיע את הנאשם בעבירה של ניסיון דין לקוחו של קטין, לפי סעיף 203ג + 25 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

ניתנה היום, כ"ה תשרי תשע"ז, 27 אוקטובר 2016, במעמד הצדדים